

ישראל עולה קומה

בתכנית לצמיחה כוללת

בסייעתא דשמיא

לתשומת לב הקוראים!
חוברת זו יצאה לאור
לפני כחמש שנים
בתחילת שנת תשע"ז.

פרק ב'

ערביי ישראל

מאת : יצחק זאגא

"יותר קל היום, לקנות ברחוב הערבי בשעה 12:00 בלילה, כלי נשק, מאשר לקנות למשל חלב לתינוק", אומר ח"כ עפו אגבאריה.

"ליד הבית שלנו יש חורשה. עושים שם אימונים בנשק, "אסליחה ת'אקילה", מה שנקרא נשק כבד..", מספר מחאמיד, מאום אל פחם.

"יש טיילי לאו ביישובים הערביים", מזהיר אחמד טיבי.

"יותר מ-50% ממקרי הרצח הם במגזר הערבי", זועק ג'מאל זחאלקה.

"ילד יהודי אחרי גיל 18 מחכה לו שירות צבאי.. אצלנו הילד אחרי גיל 18.. הולך ויושב על המעקה.. והדרך לפשע מאוד קלה וקצרה.. הזמן הפנוי הוא הסיבה הישירה לאלימות", קובע ח"כ עיסאווי פרג'.

מה קורה היום ברחוב הערבי? עדויות אלו ועוד, מלמדות כי מצבם של ערביי ישראל, גרוע היום יותר מאי פעם. הם סובלים מתחושות של קיפוח וחוסר שוויון, פשיעה גואה, ואוירת הפקרות ריבונית, של חיים במערב הפרוע. הצלחות הטרור הערבי ביש"ע, העירו בהם את השד הלאומני, והם מתמלאים עוינות כלפי היהודים. היהודים מצידם מאבדים אמון בערביי ישראל, וחשים כי החיים איתם, הופכים בלתי אפשריים. מה עושים?

החוברת שלפניכם, מציעה תשובה ערכית ומעשית גם יחד. פורשת בפני הקורא, תפיסה אידיאולוגית ברורה ודרכי פעולה. זוהי החוברת השנייה, בסדרת החוברות החדשה – 'ישראל עולה קומה', המציגות תכנית לצמיחה והתחדשות כוללת במדינת ישראל.

בלי אפליה וקיפוח

בפרק הקודם עסקנו בסוגיית הערבים בישראל. הצגנו את ערכי המוסר והמשפט הישראליים אוניברסליים ובינלאומיים, והצענו תכנית פעולה לפתרון הבעיה. הפעם נעסוק בסוגיה המשלימה, דומה אך שונה, סוגיית הערבים אזרחי מדינת ישראל.

נקדים ונאמר בראשית הדברים, כי כל ערבי אזרחי ישראל, שמפגין נאמנות למדינת ישראל כמדינת העם היהודי, מתקבל על ידינו בברכה, בשוויון, וללא שום אפליה וקיפוח. כפי שהסברנו בפרק הקודם, אנחנו שולטים בארץ ישראל, לא מטעמים לאומנים אגואיסטיים צרים, אלא על מנת להאיר באורה, ולתקן ולרומם את כל העולם כולו. בכלל זה, ודאי שברצוננו להיטיב גם לערביי ישראל, ולהעניק להם חיים של כבוד.

כך כתב בנו וממשיך דרכו של הראי"ה קוק, הרב צבי יהודה (שיחות הרצי"ה, ארץ ישראל 116), 'צריך לדבר, להסביר, לשכנע ולפעול, כדי למעט את השנאה בין יהודים ובין ערבים, להרבות ידידות והתקרבות, לבטל כל קיפוח. אבל קודם כל צריך להיות ברור שהארץ היא שלנו, "כימי השמים על הארץ". על זה אין מה לדון'.

הבעיה היא, שמזה תקופה לא קצרה, מתרחש לו מתחת לאפנו, מרד ערבי שקט. מסיבות שיפורטו להלן, ההזיה החולנית על האפשרות לגזול את אדמות היהודים, יצאה מערביי ישראל, והדביקה רבים מערביי ישראל. אם כי, יש להדגיש, לא את כולם.

ערביי ה"נכבה"

בעבר, היתה נטיה לחשוב, שהערבי הישראלי שונה מהערבי בישראל, מבחינת תודעתו האזרחית, ונכונותו להשתלב במערכות המדינה. כך היו פני הדברים עד הסכמי אוסלו. מחתימת הסכמים אלו ואילך, המצב השתנה. רבים מהם שינו את יחסם למדינה.

כפי שעולה מהמסמכים שיוצגו, יש מהם שרואים עלבון בכינויים בשם ערביי ישראל, ודורשים שנקרא להם פלסטינאים. האמת היא, שהכינוי הכי מתאים היום, למצבם הנפשי של רבים מערביי ישראל, הוא "ערביי הנכבה". יום העצמאות שלנו, הוא בשבילם יום "הנכבה", האסון. הם דורשים מאיתנו, לא לחגוג את יום העצמאות בשמחה, כדי שלא לפגוע ברגשותיהם, שהרי גם הם אזרחי מדינת ישראל, ותקומת המדינה בשבילם היא אסון, אז "זכותם" כאזרחי המדינה, להתיחס ליום עצמאותה, כיום אבל לאומי. הלוגיקה החולנית הזו, נטענת במלוא הרצינות במרחב הישראלי, בלי טיפת בושה.

כך לדוגמא, במסמך שיצא בשנת תשע"ו, על ידי הוועד הארצי לראשי הרשויות הערביות בישראל, תחת הכותרת, 'החזון העתידי לערבים הפלסטינים בישראל', מדגישים ערביי ישראל את היותם ערבים פלסטינים, ולא רק בכותרת המסמך. כך הם פותחים, "אנו הערבים הפלסטיניים החיים בישראל, ילידי הארץ ואזרחי המדינה, חלק מהעם הפלסטיני.. מלחמת 1948 הביאה להקמת מדינת ישראל על 78% משטח פלסטין ההסטורית. אנו שנותרנו במולדתנו.. מצאנו עצמנו בתוך גבולות המדינה היהודית,

מנותקים משאר בני עמנו הפלסטיני ומהעולם הערבי, נאלצנו לשאת אזרחות ישראלית, והפכנו למיעוט במולדתנו ההסטורית". שימו לב, הם "נאלצים" לשאת אזרחות ישראלית במולדתם הערבית. אבל זה עוד לא נגמר. ממשכים הכותבים שם, "הגדרתה של המדינה כמדינה יהודית, והשימוש שנעשה בדמוקרטיה לשירות יהדותה, מדייר את רגלינו משורותיה ומציב אותנו בעימות עם טבעה ומהותה של המדינה בה אנו חיים". ואז מגיע סיפור הנכבה, "במרכז תביעותיה של החברה הערבית הפלסטינית.. הכרת המדינה באחריותה לנכבה הפלסטינית.. ותוצאותיה הזוועתיות לגבי הפלסטינים בכלל..". אתם מבינים, הם רוצים שניקח אחריות על נצחוננו האיום במלחמת השחרור, ועל העוול שעשינו בהקמתה של מדינת ישראל. לשיטתם, עלינו להודות בפשע הנורא, של שיבתנו לארצנו, כדבר ד' ביד עבדיו הנביאים. עוד פנינה אחת מחזון המרד הערבי, "ישנן שתי עובדות מכוננות.. 1. היותם של הערבים הפלסטינים בישראל בעלי הארץ המקוריים.. 2. היותם חלק בלתי נפרד מן העם הערבי הפלסטיני". הם "בעלי הארץ המקוריים". אנחנו היהודים, הגענו לא מזמן...

הארס הדמוקרטי

מלומדי המגזר הערבי, למדו באוניברסיטאות הישראליות, כיצד לנצל את הפוטנציאל שברוח השמאלנית הליברלית, השולטת בבג"צ, ובעקבותיו גם בפקולטות למשפטים. הקוד המוסרי החדש והנאור, המנוכר עד כלות למסורת ישראל, הגחכת עקרון החוקיות, על ידי מושגים אוריריים, גמישים, וכלליים כל כך, עד שעיצובם ויישומם למעשה, נתון בידי כל שופט לפי השקפת עולמו, ובכל מקרה לגופו, כל אלה, יצרו בעבורם גן עדן דמוקרטי אנרכיסטי. בסיוע מדינות זרות, הם התחילו לפעול להחלשת המדינה היהודית, בחיבור שלל מסמכים "דמוקרטיים" ארסיים, המגייסים את מושגי כבוד האדם וחירותו, לנסיון מחיקת המדינה היהודית מבפנים.

כך לדוגמא ארגון 'עדאלה', הוציא לפני כעשור, מסמך בשם "החוקה הדמוקרטית", ובו לצד משפטי חוקה כלליים, כמו זכות לכבוד וחירות, הוא גם דורש להפוך את המדינה, למדינה רב תרבותית. בלי להתבייש, הם כותבים, "על מדינת ישראל להכיר באחריותה לעוולות ההסטוריות שגרמה לעם הפלסטיני בכללותו עובר להקמתה.. נכבה והכיבוש. להכיר בזכות השיבה.. וכן לסגת מכל השטחים הכבושים משנת 1967". מדוע הסתפקו בנסיגה לקוי 67? למה לא לחזור ל48? התשובה פשוטה, את שאר העבודה, כבר יעשה המסמך הזה עצמו, בהפיכתה של המדינה, מיהודית לרב תרבותית.

אנרכיה משתוללת

כמו להוסיף אבסורד על אבסורד, ערביי הנכבה, הם הסובלים העיקריים, מתהליך ה"פלסטיניזציה" שעובר עליהם. הרחוב הערבי, הפך לאנרכיה משתוללת, מערבון מהסוג הפרוע והגרוע ביותר, עם פשיעה גואה, ורציחות פנימיות. חייהם אינם חיים.

קחו לדוגמא את נושא הנשק. לפני מספר ימים חידשתי את רשיון הנשק האישי שלי. הלכתי לרופא, על מנת שיחתום מחדש על חוות דעת רפואית, המתירה לי לשאת נשק. שילמתי את האגרה. הלכתי למטווח מורשה, עברתי תדריך וביצעתי ירי מקצועי למטרה. חידוש רשיון החוזר על עצמו מידי כמה שנים. כל התהליך הריבוני הנכון והראוי הזה, מושם ללעג ולקלס, כששומעים, כפי שיפורט להלן מפיהם של חברי כנסת ערבים, מה נעשה בתחום זה בקרב ערביי ישראל. קילומטרים בודדים בין ישוב לשוב, וכאילו חיים בשתי מדינות. האחת, יהודית ריבונית, והאחרת, אינה מביישת בהתנהגותה, את מיטב המערבונים שהכרתם מימי המערב הפרוע. נשק מכל סוג, בעבור חופן דולרים.

בואו ניתן לחברי הכנסת הערבים לתאר את האנרכיה. התיאורים הצבעוניים מזעזעים. הציטוטים מובאים מתוך פרוטוקול ועדת הפנים של הכנסת, מיום י' באדר תש"ע.

"זחאלקה: ..בעיית הפשיעה והביטחון האישי – תעשה משאל בציבור הערבי, והם יגידו לך שזאת הבעיה מספר אחד. לפני כן היא לא היתה כך.. יש זרעים של קטסטרופה חברתית בקנה מידה ענק.. השר לביטחון פנים הציג נתונים מחרידים.. על הפשיעה ברחוב הערבי.. יותר מ-50% ממקרי הרצח הם במגזר הערבי.

חנא סוויד: אני בכלל לא מבין, איך המשטרה יכולה לסבול מצב, שבו כמעט בכל בית בהרבה יישובים יש נשק בלתי מורשה, והמשטרה יודעת על זה.

עפו אגבאריה: העניין הוא הנגישות לנשק ולתחמושת.. יש "מאכערים" שעוסקים בזה ולוקחים את התחמושת מאיפה שהיא מיוצרת ומוכרים ברחוב הערבי. אני לא יודע איך המשטרה עד עכשיו לא יודעת לעלות על העקבות של האנשים האלה. כשהנשק הזה הוא כל כך נגיש, הוא גם זמין ואנשים יכולים לקנות אותו, ויותר קל היום לקנות ברחוב הערבי בשעה 12:00 בלילה, כלי נשק, מאשר לקנות למשל חלב לתינוק.

מחאמיד מוסטפא (אום אל פחם): ליד הבית שלנו יש חורשה. עושים שם אימונים בנשק, "אסליחה ת'אקילה" מה שנקרא, נשק כבד.. זה אזור חורשה שיש בו יציאה וכניסה, המשטרה צריכה לשים מחסום פה ומחסום פה והיא תופסת אותם. הם לא מטפלים והם לא נכנסים לקרבות ירי עם רעולי פנים.. המשטרה מפחדת.. שתי משפחות, אחת על גבעה הזאת והשנייה על הגבעה הזאת, 500 מטר יריות. אני מתקשר למשטרה עם סגן ראש העיר. הם אומרים לי: אדוני, יש לנו הוראות שלא נכנסים לקרבות ירי."

עד כאן בשנת תש"ע. מציאות בלתי נתפסת, של ריבונות חסרת שיניים, בתוככי מדינת ישראל. לא רק ביש"ע. עברו שש שנים, והנה לפניכם ציטוטים מפרוטוקול ועדת הפנים, מיום כג' סיון תשע"ו. נורא.

"אוסאמה סעדי: הפשע והאלימות השתלטו על החברה הערבית ואנחנו משוועים וצמאים לפתרונות.. המספרים הם זועתיים.. הרציחות הן בכל המגזר הערבי, חוצים ישובים, חוצים עדות, חוצים שכבות חברתיות.. שמאז שנת 2000.. נרצחו 1,130 איש ואישה.. בשנת 2012 נרצחו 69, בשנת 2013 נרצחו 56, בשנת 2014 נרצחו 61, בשנת 2015 נרצחו 58. בשנה הזו הגענו כבר ל-28 וכנראה שלצערנו היד עוד נטויה.

עיסאווי פריג': אני מבקש מהמשטרה רק דבר אחד.. שייקחו לנו את הנשק הבלתי חוקי.. להשיג נשק בחברה הערבית, זאת קלות בלתי נתפסת. אני אומר לכל חברי הכנסת ולכל המנהיגות של החברה הערבית שיושבת כאן, שהבעיה באלימות וכל מה שקורה אצלנו בחברה הערבית הוא הוואקום. יש לילדים שלנו המון זמן ריק. ילד יהודי אחרי גיל 18 מחכה לו שירות צבאי במשך שלוש שנים, דרך חיים, יוצא אחרי שלוש שנים בן אדם מכוון. אצלנו הילד אחרי גיל 18, אם יש לו אבא שדואג לו, הוא מכוון אותו.. אבל אם אין לו אבא מכוון, הוא הולך ויושב על המעקה.. והדרך לפשע מאוד קלה וקצרה.. הזמן הפנוי הוא הסיבה הישירה לאלימות.

זחאלקה: ראש הממשלה בנימין נתניהו אמר שחמישים אחוזים מהפשיעה היא בציבור הערבי, ורק חמישה אחוזים מתקציב המשטרה.. אנחנו מופלים לרעה.. בזמנו ארגוני הפשיעה חיפשו את האנשים ועכשיו יש מבחני קבלה לארגוני הפשיעה.. יש תור להיכנס לארגון ויש מבחני קבלה מסודרים מי כן יתקבל ומי לא.

אחמד טיבי: ..יש טילי לאו בחלק מהישובים הערביים. והשתמשו בהם.

חמד עמאר: היום בקלות אתה יכול להרים טלפון ותוך שעה יש לך נשק. אתה רוצה נשק ארוך? יש לך. נשק אוטומטי? יש לך. אקדח? מה שאתה רוצה. לכל דבר יש מחיר ומחירים לא בשמים. כל אחד יכול להשיג נשק. תצא ב-12:00 בלילה, תשב עם ילד בן 14, ילד בן 16 שאין לו מה לעשות ותשאל אותו איך משיגים נשק. תוך חמש דקות הוא יספר לך את הסיפור הזה.. אני ישבתי עם ילדים ואמרו לי שזה הדבר הכי קל להשיג היום.

כאמל ריאן (אב שכול): מסתובבים בינינו, בתוך הישובים שלנו, כמעט 300 רוצחים, ומסתובבים בין הישובים שלנו מעל למאה אלף כלי נשק".

עד כאן התיאור הנורא לאן הידרדרו ערביי ישראל. הדובר האחרון, דיבר על מאה אלף כלי נשק. חנא סוויד אמר, שיש נשק בהרבה ישובים כמעט בכל בית. מחאמיד מוסטפא דיבר על אימונים בנשק כבד, ואחמד טיבי על טילי לאו. אתם מתחילים להבין מה מתרחש פה? אתרים עיתונאיים באינטרנט, טוענים מפייהם של מקורות צבאיים, למציאות קשה לאין ערוך. טילי נ"ט מכל הסוגים, רובים, רימונים, מטעני חבלה, מקלעים כבדים, והכל בכמויות צבאיות עצומות. מהיכן צצה הקסטרופה המדהימה הזו?

הסכמי אוסלו

הסכמי אוסלו, באו מתוך גישה ישראלית חלשה ומתרפסת. הערבי הישראלי ראה לפתע את רב המרצחים ערפאת על מדשאות הבית הלבן, מחוזר על ידי פוליטיקאים ישראלים, וזוכה לכבוד מלכים. הם שכבר התחילו להשלים עם קיומה של המדינה היהודית, ראו לפתע טרוריסט ורוצח, שמצליח "להכניע" את היהודים. הנזק היה עצום. המסקנה היתה ברורה וחד משמעית – האלימות משתלמת. אחרי שנים רבות, שהערבי אזרח ישראל, טען לאפליה וקיפוח, ולא קיבל מענה לטעמו, באים הטרוריסטים של אש"ף, ומגיעים

להשיגים חלומיים. הם מנהלים מלחמה "הירואית" ביהודים, וזוכים לשלטון בעזה ויריחו. בהמשך הם מקבלים במתנה גם את גוש קטיף, ואף נעשים למדינה משקיפה באו"ם. אחר כל הדברים האלה, אם למישהו עוד היה ספק, הוא פג כלא היה. הערבי הישראלי הגיע למסקנה המתבקשת, רק אלימות ונשק ערבי, ינצחו את היהודים. במצב הדברים הזה, אין כל תימה, שערביי ישראל גייסו במשך השנים את כל כוחם, להשיג ולייצר נשק, ולהכיניו ליום הדין הגדול, כמו אחיהם הטורוריסטים שביש"ע. הנשק הרס את חייהם.

בשנת תשס"א, יצאו הערבים להפגנות אלימות מאד, אשר זכו לכינוי "ארועי אוקטובר 2000", שלא היו אלא שותפות מלאה באינתיפאדת אל אקצה. בעקבות ארועים אלו, יצא דו"ח ועדת אור, שהציג הן את תחושות הקיפוח והאפליה של הערבי הישראלי, והן את ההסתה ההולכת וגוברת במגזר, על ידי חברי כנסת, ראשי רשויות, ואישי ציבור ערבים, אשר עודדו בדרך זו או אחרת, את האלימות הגואה.

הנאומים במסגדים הפכו לנאומי הסתה נוראים. לדוגמא, באמצע ירושלים, מסיתים הדוברים נגד היהודים המטונפים, המטנפים ברגליהם את אל אקצה. הסתה זו, מושמעת ברמקולים רבי עצמה. כל מי שיודע ערבית, שומע את ההסתה בקולי קולות.

בשנה האחרונה, ובעקבות טרור הסכינים, הודיעה הממשלה על הקצאת 15 מליארד שקל למגזר הערבי. שימו לב, לגודל הטעות. ברור שאנו מוכרחים להשקיע במגזר הערבי ולהוציא אותו מתחושות הקיפוח. אבל כסף שניתן בעקבות טרור משתולל בערי ישראל, איננו מביא להרגעה, אלא להסלמה. שהרי ממשלת ישראל מודה - הטרור משתלם.

ילדות של אנרכיה

על עוצמת האנרכיה הערבית, תעיד התעוררותם של ארגוני אנרכיסטים ישראלים וזרים, שהתחילו להידבק בערבים, ולהוביל אותם למחאות אלימות נגד מדינת ישראל. אבל הגרוע מכל הוא, שהילד הערבי, גדל היום לתוך מציאות אנרכיסטית, אלימה ומעוותת.

כמויות הנשק והרציחות, ההסתה במסגדים, כנופיות הפשע הפורחות, התור להתקבל לארגוני הפשע, העובדה שאינם נדרשים לשרת את המדינה, אלימות, פשע, ושנאה משועממת, אנרכיה מטורפת, כל אלה מעצבים את הדור הבא של ערביי ישראל.

התבוללות

רשת האינטרנט עמוסה באינספור עדויות אישיות מאד מפורטות, של סיפורי זוועה, מפיהן של נשים יהודיות, המתארות גברים ערבים, שצדו אותן במתנות, כסף, מילים יפות. הן היו בטוחות שמדובר באהבה אמיתית. כדי שיוכלו להתחתן עם הערבי, הן נדרשו להתאסלם. תהליך שלוקח 5 דקות. לאחר שנכנסו לביתן החדש בכפר, מצאו עצמן קרוב להתעללויות, מכות אימתניות, השפלה, אונס סביבתי וביזוי. בשל בלבול ערכי, מדינת ישראל אינה עושה דבר לעצור את התופעה, והנשים סובלות.

סרטוני אימה אלה, מעלים את התהייה, האם מדובר בטרור אישיותי? בנות רבות טוענות, שמאחר והגבר הערבי יודע, שכל התעסקות שלו עם בחורה ערביה רווקה, מבלי לשאתה קודם לכן לאשה, תביא לרציחתו המיידית בשל כבוד המשפחה, אז הוא פונה לבחורה היהודיה, שאת זילות כבודה, איש אינו דורש.

אל תשכחו, שחוק העונשין הישראלי, אוסר על גבר לשאת יותר מאשה אחת, גם אם הנשים מסכימות לכך. מי שמפר את החוק, נכנס לכלא, אבל רק אם הוא יהודי. במגזר הערבי, גבר נושא שלוש וארבע נשים באין מפריע. אנרכיה או לא אנרכיה? הוא מעל החוק. אז מה אכפת לו, שלרשימת הנשים תיכנס גם יהודיה אחת.

לא דיברנו על הגניבות מחקלאים, גביית דמי חסות, בניה בלתי חוקית בהיקפים עצומים, ניצול האזרחות הישראלית כדי לסייע ואף לבצע פיגועים נגד יהודים, ועוד ועוד. המכנה המשותף - מרד ואנרכיה. ממשלת ישראל משקיעה משאבים כדי לשלבם, והם מנצלים זאת למאבק במדינה היהודית. ממעמד של אזרחים מכובדים, שהלכו וכבשו את ליבו של הישראלי, שהיה כבר משוכנע בנאמנותם למדינה ולחיי שלום, הולכים ערביי ישראל ומאבדים את האמון בהם. החיים איתם נעשים יותר ויותר בלתי אפשריים. במבט לטווח ארוך, הם בעצם מגרשים את עצמם מהארץ. אם ברצוננו לפעול לתיקון המצב, יש לעשות משהו בדחיפות, לפני שיהיה מאוחר מידי.

התכנית החדשה

א. **הכרעה אידיאולוגית** – ראשית לכל, צריכה לבוא הכרעה אידיאולוגית ברורה. ידע העולם כולו, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי מדינת ישראל היא מדינה יהודית, וכזו תישאר לנצח. היא לא תחולק לעולם. השלטון בה יהיה יהודי לנצח נצחים. אם הערבים ימשיכו להרוס את האפשרות לחיות איתם יחד במדינה היהודית - הם אלה שיצטרכו ללכת מכאן, לא אנחנו. כדי למנוע זאת, ולאפשר להם להמשיך ולחיות במדינת ישראל, חיים של כבוד, יש לבצע את הפעולות הבאות.

ב. **מניעת אפליה וקיפוח** – יש להכין תכנית מתאר לישובים הערביים, ולאפשר להם לקבל היתרי בניה מסודרים. להשקיע תקציבים בחינוך, על מנת שיותר ילדים ערביים יצליחו לעבור את בחינות הבגרות. יש לרדת לפרטי הצרכים והמועקות בציבור הערבי, ולתת מענה עמוק ומקצועי לכל בעיותיהם. האזרח הערבי, צריך לחוש באופן ברור, שמדינת ישראל לוקחת אחריות עליו, ומתאמצת לתת לו חיים של כבוד.

ג. **יחסי ידידות ואהבה** – יחד עם מנהיגי הציבור הערבי, יש לפתח קוד התנהגות משותף, שיהווה תשתית נכונה ליחסי ידידות בריאה, ומניעת שנאה בין יהודים לערבים. הקוד המשותף יונחל בבתי הספר, וימנע התבוללות, שנאה, ופגיעה בכבוד האדם.

ד. **הכרעת הסכסוך ביש"ע** – הכרעת סוגיית הערבים ביש"ע, על פי התכנית שפורטה בפרק א', תפסיק את ההזיה השלילית, המוקרנת משם לכיוון ערביי ישראל.

ה. **סילוק הנשק** – מדינת ישראל תאסוף את כל הנשק הבלתי מורשה. תינתן ארכה של חודש להפקדת כלי הנשק מרצון בידי המשטרה, מבלי לשאת בעונש. בתום החודש, יכנס צה"ל לישובים הערביים, ויוציא משם את כל כלי הנשק. כל מי שימצא נשק בידו, ישא בעונש מאסר. כל מי שינסה למרוד במדינה, תישלל אזרחותו ויגורש מן הארץ.

ו. **חוק הנכבה** – סעיף 7א לחוק יסוד הכנסת קובע, שאדם אינו יכול להיות מועמד בבחירות, אם שולל הוא את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. אין די בכך. יש להוציא מחוץ לחוק, חיבורם והפצתם של מסמכים דוגמת אלו שהוצגו לעיל, הקוראים למעשה לחדלונה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, תוך שהם עוטפים זאת בדיבורים על חזון ועל חוקה, ועל העוולות שגרמה המדינה בהקמתה כמדינה יהודית.

ז. **חוק המסיון** – יש לאסור בחוק, שידולו של אדם להמיר את דתו, ובכלל זה, ניצול גרשי מניפולטיבי של יחסים רומנטיים, על מנת להוביל אדם להמיר את דתו.

ח. **השלטת חוק וסדר** – תופסק ההסתה. המשטרה תקים תחנות בערים ערביות. באותן רשויות שמערימות קשיים, יחולטו מבנים ציבוריים עירוניים, לטובת מטרה דחופה זו. כך נביא לערביי ישראל, חיים של כבוד ובטחון.

ט. **אפשרות הגירה מרצון** – יהיו בודאי כאלה, שלא יקבלו את ההכרעה האידיאולוגית הנחושה הזו מצידה של מדינת ישראל. אלה ירצו מן הסתם לעזוב את המדינה. יש לסייע להם בביצוע הגירה מרצון, לרבות סיוע במימוש נכסיהם.

י. **שירות חובה** – כל אזרח ערבי בן 18, יחוייב בשירות אזרחי בן שלוש שנים, כארכו של שירות צבאי, תרומה כלכלית אזרחית למדינה. בענף הבניה. בענף החקלאות. בכל ענף שידרש לפי צרכי המדינה.

כך נביא את הערבים הגרים בישראל, למקום של אזרחות ישראלית נאמנה.

להצטרפות שלחו הודעה - 058-5-216-216 האתר: yerushalayim.org.il

ישראל עולה קומה היא תכנית עמוקה ורחבה להבאת צמיחה והתחדשות כוללת במדינת ישראל. הוגה התכנית הוא הרב יצחק זאגא, משפטן וכלכלן. יו"ר התנועה 'רוח ירושלמית', תנועה תורנית חברתית פוליטית על פי דרכו של הראי"ה קוק.

עבד בעבר כעו"ד בקרן לגאולת קרקע. שימש בעבר, דירקטור בחברות אפריקה ישראל, פקר פלדה, אלון דלק, דור אנרגיה, ועוד. שיעוריו מופצים בכל הארץ. אתר שיעוריו 'רוח ירושלמית', משמש אלפי לומדים.